

Κυθήρων Σεραφείμ: «Η Ορθόδοξος Χριστιανική Πίστις μας πολεμείται» - Πόλεμοι, Ολυμπιακοί Αγώνες και απομάκρυνση από τη διδασκαλία της Εκκλησίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

Αναφορές σε επίκαιρα ζητήματα όπως η παγκόσμια πολιτική αστάθεια, οι πόλεμοι που μαίνονται στον κόσμο, καθώς και η βλάσφημη Τελετή Έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Παρίσι με τη διακωμώδηση του Μυστικού Δείπνου, περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, η φετινή Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ για τον Δεκαπενταύγουστο.

Αρχικά ο Σεβασμιώτατος κάνει αναφορά στην εορτή της Προόδου του Τίμιου Σταυρού, ενώ σε άλλο σημείο κάνει λόγο για «*ίδιαίτερα βεβαρημένη εἰς τὰς ἡμέρας καὶ τὴν ἐποχὴν μας πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα*» και τονίζει ότι η «*Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Πίστις μας πολεμεῖται λυσσωδῶς καὶ στίς ἡμέρες μας*».

Επίσης στην Εγκύκλιο του ο Σεβασμιώτατος εκφράζει τους προβληματισμούς του για την απομάκρυνση από την Ιεροκανονικὴ τάξη και Δογματικὴ Διδασκαλία της Εκκλησίας, για την τρέχουσα κατάσταση της Ορθοδοξίας στην Ουκρανία, καθώς και για τα προωθούμενα σχέδια για την επίτευξη κοινού εορτασμοῦ του Πάσχα από Ορθόδοξους και ετερόδοξους.

“Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Πίστις μας πολεμεῖται λυσσωδῶς καὶ στίς ἡμέρες μας. Στό Παρίσι, μέ τὴν κήρυξι τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ἐτέθη εἰς τό στόχαστρο τῶν ἀθέων ἢ διακωμῶδῆσις τῆς ἱερᾶς παραστάσεως τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τοῦ Θείου Προσώπου τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων μορφῶν τῶν θεοκηρύκων Ἀποστόλων, ἐπιχειροῦντες οἱ ἀσεβέστατοι ἐμπνευσταὶ τοῦ ἀνοσιουργήματος αὐτοῦ νὰ συνδέσουν τὰ εἰκονιζόμενα πάνσεπτα πρόσωπα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου μέ τό πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας καὶ μέ ὁμοφυλοφιλικές τάσεις καὶ συμπεριφορές. Καὶ δικαίως ἀντέδρασε σύμπας ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος.

Τὰ μελετώμενα καὶ προωθούμενα σχέδια διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ κοινοῦ Πασχαλίου καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐνώσεως καὶ τοῦ «κοινοῦ Ποτηρίου» μετὰ τῶν ἐτεροδόξων ἐπιτείνουν τὴν ἀγωνιώδη καὶ ἀνήσυχον κατάστασιν τῶν Ὁρθοδόξων Πιστῶν, οἱ ὅποιοι ὅμως πιστεύουν εἰλικρινῶς καὶ ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἐμπιστεύονται ἀπὸ βάθους ψυχῆς «ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ» καὶ λατρεύουν Αὐτόν «ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ», ἐπισημαίνει χαρακτηριστικά.

Αναλυτικὰ ἡ φετινὴ Ποιμαντορικὴ Εγκύκλιος τοῦ Μητροπολίτη Κυθήρων καὶ Αντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ για τὸν Δεκαπενταῦγουστο:

**ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
(ὕπ' ἀριθ. 238/2024)**

**Πρός
Τόν Ἱερόν Κλήρον καί
τόν Χριστώνυμον Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων**

**«Τῇ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
προελεύσει, δεῦτε πιστοί
ὕπαντήσωμεν, ἐν καρδίᾳ
καθαρᾷ καί ἔργοις ἐναρέτοις
κομῶντες ... παρέχει πᾶσιν,
ἁγιασμοῦ δωρεάς, καί ἴασιν
ψυχῶν τε καί σωμάτων, τοῖς
ἐν πίστει καί ἀληθείᾳ,
προσκυνοῦσιν αὐτόν, καί
ὁμοφώνως βοῶσι, Κύριε δόξα
Σοι»**

(Εκ τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῆς Ἀγίας Ἑλέσης)

*Αγαπητοί μου Ἀδελφοί και Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί· Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.*

*Εὐλογημένη, εἰρηνική κατὰ Θεόν και καλλίκαρπη
ἡ ἱερά περίοδος τοῦ Δεκαπενταυγούστου.*

Ἀνοίγεται σὺν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡ ἁγία αὐτή δεκαπενθήμερη περίοδος μέ τήν Πρόοδον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει, δηλαδή, το παλαιόν ἐκεῖνο ἱερόν ἔθιμον νά λιτανεύεται, κατὰ τάς ἡμέρας τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου, τό Τίμιον Ξύλον ἀνά τούς Ἱερούς Ναούς τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων Κωνσταντινουπόλεως πρός καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν καί νόσων, πού ἐνέσκηπτον ἐκεῖνον τόν καιρόν, καί πνευματικήν ἐνίσχυσιν τῶν Χριστιανῶν. Καί ἡμεῖς· οἱ Ὁρθόδοξοι Πιστοί σήμερον, κατὰ τήν παλαιάν ἐκείνην παράδοσιν, λιτανεύομεν τόν Τίμιον καί Ζωοποιόν Σταυρόν τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ διά νά λάβωμεν χάριν καί τήν ἐξ ὕψους δύναμιν εἰς τόν πνευματικόν μας ἀγῶνα, κατὰ τάς νηστίμους αὐτάς ἡμέρας, καί εἰς τόν βίον μας γενικώτερα.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁμιλῶν διά τόν Τίμιον καί Ζωοδῶρητον Σταυρόν, ἔλεγε: «Ὁ Σταυρός ἐγένετο διά πολλούς μέσον εὐλογίας καί κάθε εἴδους ἀσφάλεια. Ὁ Σταυρός κατέστη πληγὴ διά τόν διάβολον, χαλινός τῶν δαιμόνων, φίμωτρον τῆς δυνάμεως τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Σταυρός κατήργησε τον θάνατον. Ὁ

Σταυρός συνέτριψε τὰς χαλκὰς πύλας τοῦ Ἄδου. Ὁ Σταυρός συνέθλιψε τοὺς σιδηροὺς μοχλοὺς. Ὁ Σταυρός κατέστρεψε τὴν ἀκρόπολιν τοῦ διαβόλου. Ὁ Σταυρός ἀπέκοψε τὰ νεύρα τῆς ἁμαρτίας» (Ε.Π.Ε. 34, 58).

«Ὁ Σταυρός ἐθανάτωσε τὴν ἁμαρτία. Ὁ Σταυρός ἐγένετο τὸ μέσον καθαρισμοῦ ὅλης τῆς οἰκουμένης. Ὁ Σταυρός ἔσβησε τὴν προαιώνια ἔχθρα, ἄνοιξε τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ, ἔκαμε φίλους αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι προηγουμένως ἐμισοῦντο. Ὁ Σταυρός ἐπανεφέρει τὸν ἄνθρωπο εἰς τὸν οὐρανόν καὶ τὸν ἐθρόνιασε εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Σταυρός μύρια ἀκόμη κατώρθωσε ἀγαθὰ. Λοιπὸν δεν πρέπει νὰ πενθοῦμε καὶ νὰ μελαγχολοῦμε. Αντίθετα πρέπει δι' ὅλα αὐτὰ νὰ χαίρωμεθα καὶ νὰ εὐφραινώμεθα» (Ε.Π.Ε. 34, 178).

«Παντοῦ ὁ Σταυρός, γράφει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος. Καὶ εἰς τὰ βασιλικά στέμματα ὁ Σταυρός. Καὶ εἰς τὸ τραπέζι ὁ Σταυρός. Καὶ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην ὁ Σταυρός. Ὁ Σταυρός λάμπει περισσότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο» (Ε.Π.Ε. 34, 52).

Καὶ οἱ συνεορταζόμενοι σήμερον Ἅγιοι ἐσήκωσαν τὸν προσωπικὸν τοὺς σταυρόν καὶ ἐμεγαλουργήσαν μέ τὴν Θεῖαν Δύναμιν. Πρὸ Χριστοῦ καὶ πρὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ οἱ ἅγιοι ἑπτὰ Μακκαβαῖοι παῖδες, χειραγωγούμενοι ἀπὸ τὸν σοφὸν κατὰ Θεὸν ἅγιον διδάσκαλόν τοὺς Ἐλεάζαρον καὶ τὴν ἁγία μητέρα τοὺς Σολομονήν, ἐτήρησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ τῶν πατρῶων θείων νόμων καὶ τῆς νηστείας ἀπὸ ἀπαγορευμένα κρέατα.

Παρομοίως, καὶ ἡ συνεορταζομένη Ἁγία Ὁσιοπαρθενομάρτυς Ἐλέσα, Προστάτις καὶ Ἐφορὸς τῆς νήσου μας, ἡ ὁποία νεαρά κόρη ἔμεινε ὀρφανή, μετὰ τὴν πρόωρον κατ' ἄνθρωπον κοίμησιν τῆς ἀγαπημένης Χριστιανῆς μητέρας της Ευγενίας, καὶ ἀπροστάτευτη, μέ τὴν πνευματικὴν ἔννοιαν, ἀπὸ τὸν εἰδωλολάτρην πατέρα της, ἐσήκωσε τὸν σταυρόν τῆς μητρικῆς ὀρφάνειας καὶ μέ Πίστι, ὑπομονή καὶ χριστιανικὴ ἐλπίδα ἀντιμετώπισε μέχρι τέλους τὸν ἀλλόθρησκο πατέρα της, μέ τὴν θαρρετὴ καὶ σταθερὴ ὁμολογία της εἰς τὴν Πίστιν καὶ τὴν Ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸν Ὅποιον καὶ ἐτελειώθη μαρτυρικῶς, ἀφοῦ «ἐβδελύχθη τὴν πατρικὴν ἀσέβειαν» καὶ εἶχε ὡς στήριγμά της «τὴν μητρικὴν εὐσέβειαν».

Καὶ ἡ Πρόοδος καὶ Προσκύνησις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων παίδων μετὰ τοῦ διδασκάλου τῶν Ἐλεαζάρου καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης, μᾶς τονώνουν πνευματικὰ καὶ μᾶς ἐνδυναμώνουν εἰς τὴν σύντομον καὶ εὐλογημένην αὐτὴν περίοδον τῆς νηστείας καὶ τῶν ἱερῶν Παρακλήσεων τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Αγαπητοί μου Αδελφοί,

«Πολλοὶς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σε καταφεύγω σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον» ψάλλομεν ἀπὸ καρδίας εἰς τὴν Παναγίαν Παρθένον καὶ ἐπικαλούμεθα τὰς Θεομητορικές πρεσβείας καὶ τὴν μεσιτείαν της κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον καὶ τοὺς δυσχειμέρους καιροὺς, τοὺς ὁποῖους διανύομεν.

Μέ τὴν Θεῖαν Δύναμιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τίς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου καὶ τίς πρὸς Κύριον δεήσεις καὶ ἐντεύξεις τῶν Ἀγίων μας ἐλπίζομεν νὰ εὕρωμεν ἔλεος καὶ χάριν ἀπὸ τὸν Πανοικτίρμονα Κύριον καὶ Θεόν μας.

Εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστὴ ἡ ἰδιαίτερα βεβαρημένη εἰς τὰς ἡμέρας καὶ τὴν ἐποχὴν μας πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα. Κορυβαντιοῦν αἱ παραβάσεις καὶ παραβιάσεις τοῦ Θεοῦ νόμου, οἱ ὁποῖες καθημερινῶς πληθύνονται, ἡ ἀποστασιοποίησις καὶ ἡ ἀποστασία ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Θελήματος, ἡ ἐπίσημη κατάργησις ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν διατάξεων καὶ ἀξιῶν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ ἀντικατάστασις των μέ νόμους ἀντιευαγγελικούς καὶ ἀντικανονικούς, οἱ ὁποῖοι ἀνατρέπουν τοὺς νόμους τῆς φυσιολογίας καὶ τῆς Χριστιανικῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ὁδηγοῦν εἰς τὴν ἠθικὴν διαστροφὴν.

Ἐπίσης, ἡ παρατηρουμένη παγκοσμίως πολιτικὴ ἀστάθεια, ἡ μὴ κατάπαυσις τοῦ πολεμικοῦ πυρός εἰς τὴν Οὐκρανίαν καὶ τὴν Μέσην Ἀνατολήν καὶ ἡ ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἐπαπειλουμένη ἔκκρηξις καὶ ἐπέκτασις τῶν πολέμων ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίαν καὶ ἀγωνίαν τὸν σύγχρονον κόσμον.

«Οἱ μακρύνοντες ἀπὸ Σοῦ, Κύριε, ἀπολοῦνται», μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Προφητὰναξ Δαυΐδ. Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν Ἱεροκανονικὴ τάξι καὶ τὴν Δογματικὴ Διδασκαλίαν τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας. Ὁ συγχρωτισμός μετὰ αἵρετικῶν, κακοδόξων καὶ σχισματικῶν. Ὁ ἀπηνής καὶ ἐφάμιλλος τῶν πρωτοχριστιανικῶν διωγμῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ διωγμός τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ Πληρώματος τῆς Οὐκρανίας μέ τὴν παρέμβασιν τῶν πολιτικῶν παραγόντων τῆς Χώρας ἐκείνης, πέραν τοῦ ἐκεῖ παρατεινομένου πολέμου.

Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Πίστις μας πολεμεῖται λυσσωδῶς καὶ στίς ἡμέρες μας. Στὸ Παρίσι, μέ τὴν κήρυξι τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ἐτέθη εἰς τό στόχαστρο τῶν ἀθέων ἢ διακωμώδησις τῆς ἱερᾶς παραστάσεως τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τοῦ Θεοῦ Προσώπου τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων μορφῶν τῶν θεοκηρύκων Ἀποστόλων, ἐπιχειροῦντες οἱ ἀσεβέστατοι ἐμπνευσταὶ τοῦ ἀνοσιουργήματος αὐτοῦ νὰ συνδέσουν τὰ εἰκονιζόμενα πάνσεπτα πρόσωπα τοῦ

Μυστικοῦ Δείπνου μέ τό πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας καί μέ ὁμοφυλοφιλικές τάσεις καί συμπεριφορές. Καί δικαίως ἀντέδρασε σύμπας ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος.

Τά μελετώμενα καί προωθούμενα σχέδια διά τήν ἐπίτευξιν τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ κοινοῦ Πασχαλίου καί ἐν καιρῷ τῆς ἐνώσεως καί τοῦ «κοινοῦ Ποτηρίου» μετά τῶν ἐτεροδόξων ἐπιτείνουν τήν ἀγωνιώδη καί ἀνήσυχον κατάστασιν τῶν Ὁρθοδόξων Πιστῶν, οἱ ὅποιοι ὅμως πιστεύουν εἰλικρινῶς καί ἀπό καρδίας εἰς τόν Σωτήρα Χριστόν, ἐμπιστεύονται ἀπό βάθους ψυχῆς *«ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν αὐτῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ»* καί λατρεύουν Αὐτόν *«ἐν ὁσιότητι καί δικαιοσύνῃ»*.

Ὅλα αὐτά καί τά ἀναμενόμενα δεινά, ἐάν δέν μετανοήσωμεν καί δέν ἐπιστρέψωμεν εἰς τόν Κύριον καί Θεόν μας μέ δάκρυα καί στεναγμούς, μέσα εἰς τό κλῖμα τῆς Θείας Λατρείας, τῶν εὐεργετικῶν Ἱερῶν Μυστηρίων τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς Θείας Διδασκαλίας, εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη νά τά μεταποιοῦμε καί νά τά μεταφράζωμε σέ θερμή καί ἔντονη προσευχή διά νά ἐφελκύσωμε τήν Θείαν Χάριν καί τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἐάν ἴσχυσε ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ· *«ἔτι τρεῖς ἡμέραι καί Νινευί καταστραφήσεται»* νά σώσῃ τήν πόλιν καί τοὺς μετανοήσαντας Νινευίτας, πόσον μᾶλλον πρέπει νά ἰσχύσῃ σήμερα ὁ Εὐαγγελικός Θεῖος Λόγος τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας: *«μετανοεῖτε καί πιστεύετε ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ»* (Μαρκ. α' 15).

Εὐχόμενος, ὅθεν, ἐκ μέσης καρδίας πλούσιον τόν θεῖον φωτισμόν καί τήν θείαν χαρίτωσιν *«πάντων ἡμῶν καί πάντων τῶν εὐσεβῶν καί Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν»*, καθώς ἐπίσης καί τήν θείαν ἐνίσχυσιν ἡμῶν εἰς τήν πνευματικήν μας πρόοδον καί τόν *«καλόν τῆς νηστείας ἀγῶνα»* τῆς Ἱερᾶς περιόδου τοῦ Δεκαπενταυγούστου, διατελῶ,

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν & ἀγάπης

† ο Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ